UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

11 päivänä toukokuuta 2010 *

Asiassa T-237/08,

Abadía Retuerta, SA, kotipaikka Sardón de Duero (Espanja), edustajinaan asianajajat X. Fàbrega Sabaté ja M-l. Curell Aguilà,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään J. Crespo Carrillo,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 2.4.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 1185/2007-1), joka koskee sanamerkin CUVÉE PALOMAR rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit E. Cremona ja S. Frimodt Nielsen (esittelevä tuomari),

kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.6.2008 toimitetun kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.9.2008 jätetyn vastineen,

ottaen huomioon 24.11.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainväliset oikeussäännöt

1 Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen liitteessä 1 C oleva teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehty sopimus (jäljempänä TRIPS-sopimus) on allekirjoitettu Marrakeshissä 15.4.1994 ja hyväksytty Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1).

2 Mainitun sopimuksen 23 artiklan otsikkona on ”Viinejä ja väkeviä alkoholijuomia koskevien maantieteellisten merkintöjen lisäsuoja”, ja siinä määrätään seuraavaa:

”1. Jäsenen tulee säätää asianosaisten käytössä olevista oikeudellisista keinoista estää sellaisten maantieteellisten merkintöjen käyttö viineille, jotka eivät ole kyseessä olevan alkuperämerkinnän osoittamasta paikasta, tai alkoholijuomille, jotka eivät ole kyseisen maantieteellisen merkinnän osoittamasta paikasta, myös niissä tilanteissa, joissa todellinen tuotteiden alkuperä osoitetaan, tai kun maantieteellistä merkintää käytetään käännöksenä taikka sellaisen ilmaisun yhteydessä kuten ’-laatuinen’, ’tyyppinen’, ’tyylinen’, ’jäljitelmä’ tai vastaava.

2. Viinien osalta tapahtuva sellaisen tavaramerkin rekisteröinti, joka sisältää viinin osoittavan maantieteellisen merkinnän, tai väkevien alkoholijuomien osalta alkoholijuoman osoittavan alkuperämerkinnän, tai joka muodostuu sellaisesta maantieteellisestä merkinnästä, tulee evätä tai mitätöidä sellaisten viinien ja alkoholijuomien osalta, joilla ei ole tätä alkuperää, viran puolesta, mikäli jäsenen lainsäädäntö niin sallii, tai asianosaisen osapuolen vaatimuksesta.

3. Tilanteessa, jossa viineille on useita samannimisiä maantieteellisiä merkintöjä, jokaiselle merkinnälle annetaan suojaa, ellei edellä olevan 22 artiklan 4 kohdan määräyksistä muuta johdu. Jokaisen jäsenen tulee päättää niistä käytännön ehdoista, joiden perusteella kyseessä olevat samannimiset merkinnät erotetaan toisistaan, ottaen huomioon tarve varmistaa kyseisten tuottajien tasapuolinen kohtelu ja se, että kuluttajia ei johdeta harhaan.

4. Viinien maantieteellisten merkintöjen suojelun helpottamiseksi TRIPS-neuvoston on pantava alulle neuvottelut koskien järjestelmään osallistuvien jäsenten alueilla suojaa saaville viineille myönnettävien maantieteellisten merkintöjen ilmoittamista ja rekisteröimistä koskevan monenkeskisen järjestelmän perustamista."

3 TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 5 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Milloin tavaramerkin rekisteröintiä on haettu tai se on rekisteröity vilpittömässä mielessä, taikka milloin oikeus tavaramerkkiin on saatu sen johdosta, että sitä on käytetty vilpittömässä mielessä – –

b) ennen kuin maantieteellinen merkintä saa suojaa sen alkuperämaassa,

tämän luvun täytäntöönpanemise[en] tähtääviä toimenpiteitä sovelletaan ottaen huomioon, mitä on voimassa tavaramerkin rekisteröitävyydestä tai pätevyydestä taikka oikeudesta käyttää tavaramerkkiä sen perusteella, että sellainen tavaramerkki on identtinen tai samanlainen maantieteellisen merkinnän kanssa."

Yhteisön lainsäädäntö

4 Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1) 7 artiklan 1 kohdan j alakohta lisättiin kyseiseen asetukseen yhteisön

tavaramerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 40/94 muuttamisesta Uruguayn kierroksella neuvoteltujen sopimusten täytäntöön panemiseksi 22.12.1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3288/94 (EYVL L 349, s. 83). Tässä artiklassa, josta on tullut yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1) 7 artiklan 1 kohdan j alakohta, säädetään seuraavaa:

”Seuraavia merkkejä ei rekisteröidä: – – j) viinien osalta tavaramerkit, jotka sisältävät viinin osoittavan maantieteellisen merkinnän tai jotka muodostuvat sellaisesta merkinnästä, – – sellaisten viinien – – osalta, joilla ei ole tätä alkuperää.”

5 Asetuksen N:o 3288/94 johdanto-osan neljäs perustelukappale kuuluu seuraavasti:

”TRIPS-sopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa määrätään sellaisten tavaramerkkien epäämisestä tai mitätöimisestä, jotka sisältävät viinien tai väkevien alkoholijuomien vääriä maantieteellisiä merkintöjä tai jotka muodostuvat sellaisista merkinnöistä, riippumatta siitä, ovatko ne omiaan johtamaan kuluttajia harhaan; asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohtaan on siten syytä lisätä uusi j kohta.”

6 Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 (EYVL L 179, s. 1) 50 artiklan 1 ja 2 kohta, sellaisina kuin niitä on sovellettava tässä oikeusriidassa, kuuluvat seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta asianomaiset osapuolet voivat ehkäistä [TRIPS-]sopimuksen 23 ja 24 artiklassa määrättyjen ehtojen mukaisesti [asetuksen N:o 1493/1999] 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa

tarkoitettuihin tuotteisiin liitetyn maantieteellisen merkinnän käytön yhteisössä tuotteissa, jotka eivät ole peräisin kyseisen maantieteellisen merkinnän osoittamasta paikasta, vaikka tavaroiden oikea alkuperä ilmoitetaan tai maantieteellinen merkintä osoitetaan käännöksessä tai siihen on liitetty sellaiset merkinnät kuin 'laji', 'tyyppi', 'tyylinen', 'jäljitelmä', tai muu vastaava merkintä.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan 'maantieteellisillä merkinnöillä' merkintöjä, joilla tunnusmerkitään Maailman kauppajärjestöön kuuluvan kolmannen maan alueelta tai tähän alueeseen kuuluvalta alueelta peräisin oleva tuote silloin, kun tuotteen tietty laatu, maine tai muu erityispiirre voidaan yhdistää olennaisesti kyseiseen maantieteelliseen alkuperään."

7 Asetuksen N:o 1493/1999 52 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos jäsenvaltio käyttää määritellyn alueen nimeä tma-laatuviinin tai tma-laatuviiniksi jalostettavan viinin kuvauksessa, nimeä ei saa käyttää sellaisten viinialan tuotteiden kuvaukseen, joita ei ole tuotettu kyseisellä alueella, eikä sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joita ei kuvata kyseisellä nimellä asiaa koskevien yhteisön tai kansallisten säännösten mukaisesti. Tätä sovelletaan myös silloin, kun jäsenvaltio on käyttänyt paikallisen hallintoalueen, sen osan tai paikkakunnan nimeä yksinomaan tma-laatuviinin tai tma-laatuviiniksi jalostettavan viinin kuvaukseen."

8 Asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Määritellyillä alueilla tuotetuilla laatuviineillä (tma-laatuviinit) tarkoitetaan viinejä, jotka ovat tämän osaston ja asiaa koskevien yhteisön ja jäsenvaltioiden säännösten mukaisia.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viipymättä luettelo hyväksymistään tma-laatuviineistä ja mainittava kunkin tma-laatuviinin osalta niiden tuotantoa ja valmistusta koskevat kansalliset säännökset.

5. Komissio julkaisee tämän luettelon Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä, C-sarjassa."

9 Komissio julkaisi määritellyillä alueilla tuotettujen laatuviinien luettelon asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 4 kohdan mukaisesti Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ensimmäisen kerran 19.2.1999 (C 46, s. 113). Tässä luettelossa – jolla kumottiin ja korvattiin virallisessa lehdessä 15.11.1996 (C 344, s. 110) erityisesti määritetyillä alueilla tuotettuja laatuviinejä koskevista erityissäännöksistä 16.3.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 823/87 (EYVL L 84, s. 59) 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaistu aikaisempi luettelo – mainitaan Espanjan kohdalla suojattu alkuperänimitys "Valencia" ja viitataan Espanjan virallisessa lehdessä (Boletín Oficial del Estado, BOE) julkaistuihin ministeriön määräyksiin, jotka on annettu 13.6.1987 (BOE 3.7.1987), 11.3.1991 (BOE 14.3.1991) ja 29.11.1995 (BOE 8.12.1995).

10 Komissio on julkaissut määritellyillä alueilla tuotettujen laatuviinien uuden luettelon virallisessa lehdessä 14.4.2004 (C 90, s. 1). Siinä mainitaan Espanjan ja Valencian alueen kohdalla Clarianon seutukunta sekä 19.10.2000 annettu ministeriön määräys (BOE 3.11.2000) ja ministeriön määräys APA/1815/2002 (BOE 16.7.2002).

11 Komissio on sen jälkeen julkaissut uuden luettelon virallisessa lehdessä vuonna 2006 (C 41, s. 1) ja vuonna 2007 (C 106, s. 1). Näissä luetteloissa on Valencian alueen ja Clarianon seutukunnan kohdalla samat maininnat ja samat viittaukset ministeriön määräyksiin kuin 14.4.2004 julkaistussa virallisessa lehdessä C 90.

Kansallinen lainsäädäntö

12 Suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annetun uuden asetuksen, joka on vahvistettu 19.10.2000 annetulla ministeriön määräyksellä ja julkaistu Espanjan virallisessa lehdessä 3.11.2000, 2 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Tähän suojattuun alkuperänimitykseen perustuvan suojan sisältö on 2.12.1970 annetun lain nro 25/1970 81 §:n ja asiassa sovellettavan muun lainsäädännön mukainen, ja sen piiriin kuuluvat ilmaisu ’Valencia’ ja kaikkien sellaisten seutukuntien, piirien, kuntien, paikkakuntien ja tilojen nimet, joista 4 §:ssä luetellut tuotanto- ja kypsytysalueet muodostuvat.

2. Sellaisten nimien, tavaramerkkien, sanojen, ilmaisujen tai tunnusten, jotka ovat ääntämistavaltaan tai ulkoasultaan samankaltaisia kuin ne, jotka kuuluvat alkuperänimityksen suojan piiriin, käyttäminen muista viineistä, jotka sen vuoksi olisivat sekoitettavissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin viineihin, on kielletty siinäkin tapauksessa, että niiden yhteydessä käytettäisiin sanoja ’tyyppinen’, ’tyylinen’, ’pullotettu -ssa’, ’säilytetty -n kellarissa’ tai muita vastaavia sanoja.”

13 Suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annetun uuden asetuksen 4 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tuotantoalue, jota suojattu alkuperänimitys ’Valencia’ koskee, muodostuu Valencian alueella sijaitsevista viljelymaista, jotka sääntelyelin katsoo 5 §:ssä lueteltujen viinirypälelajikkeiden tuottamiseen soveltuviksi; sen muodostavat seuraavat seutukunnat ja kunnat: – – Clarianon seutukunta: – – Palomar – –.”

14 Suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annetun uuden asetuksen 4 §:n 1 momenttia on muutettu 4.7.2002 annetulla ministeriön määräyksellä APA/1815/2002 (BOE nro 169, 16.7.2002, s. 25958). Sana ”Palomar” on siinä korvattu sanoilla ”el Palomar”.

Asian tausta

15 Kantaja Abadía Retuerta, SA, teki sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 27.11.2006 hakemuksen, joka koski rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi asetuksen N:o 40/94 nojalla.

16 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on sanamerkki CUVÉE PALOMAR.

17 Tavarat, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkaan 33, sellaisena kuin tämä sopimus on tarkistettuna ja muutettuna, ja vastaavat seuraavaa kuvausta: ”viinit”.

18 Tutkija katsoi, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettu ehdoton hylkäysperuste esti haetun merkin rekisteröinnin, ja hylkäsi rekisteröintihakemuksen 5.6.2007 päivätyllä päätöksellä.

19 Kantaja valitti tutkijan päätöksestä.

20 Ensimmäinen valituslautakunta hylkäsi kantajan valituksen ja velvoitti kantajan vastaamaan menettelystä aiheutuneista kuluista 2.4.2008 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös).

21 Valituslautakunta muistutti, että oikeuskäytännössä (asia C-245/02, Anheuser-Busch, tuomio 16.11.2004, Kok., s. I-10989, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) on vahvistettu, että koska yhteisö on TRIPS-sopimuksen sopimuspuoli, sen on tulkittava tavaramerkkilainsäädäntöään mahdollisimman pitkälle tämän sopimuksen sanamuodon ja tarkoituksen valossa (riidanalaisen päätöksen 13 kohta).

22 Valituslautakunta täsmensi, että TRIPS-sopimuksen 22 artiklan 3 kohdan ja 23 artiklan 2 kohdan määräysten vertailu osoittaa, että viimeksi mainittu määräys, jonka sanamuoto on sisällytetty asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohtaan, on erityissäännös, jossa on viinejä ja väkeviä alkoholijuomia osoittavien maantieteellisten

merkintöjen rekisteröintiä koskeva erityinen kielto. Valituslautakunta huomautti, että kielto on täydellinen ja ehdoton, koska kielto ei edellytä sitä, että maantieteellisen merkinnän käyttö tavaramerkissä sellaisissa tavaroissa olisi omiaan johtamaan yleisöä harhaan todellisen alkuperän osalta, mikä puolestaan on TRIPS-sopimuksen 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun maantieteellisten merkintöjen rekisteröinnin yleisen kiellon soveltamisen nimenomainen edellytys (riidanalaisen päätöksen 16 ja 17 kohta).

23 Valituslautakunta totesi pääasiallisesti, että el Palomar on Clarianon seutukunnassa sijaitsevan erään kunnan nimi ja asiassa sovellettavien yhteisön oikeussääntöjen ja kansallisten oikeussääntöjen mukaan alkuperänimityksen ”Valencia” suojan piiriin kuuluva tuotantoalue (riidanalaisen päätöksen 19 ja 20 kohta).

24 Valituslautakunta katsoi, että alkuperänimityksellä ”Valencia” suojattu kunnan nimi el Palomar ja rekisteröitäväksi haettuun tavaramerkkiin sisältyvä sana ”Palomar” muistuttavat suuresti toisiaan (riidanalaisen päätöksen 26 kohta).

25 Valituslautakunta katsoi, että sen käyttö on siten 19.10.2000 annetun ministeriön määräyksen 2 §:n 2 momentin mukaan kielletty, koska yhteisön tavaramerkkiä ei ole haettu kyseiseltä alueelta peräisin olevien viinien alkuperän osoittamiseen (riidanalaisen päätöksen 26 kohta).

26 Valituslautakunta totesi lisäksi, että vaikka el Palomar onkin kunnan virallinen nimi, tämän erityisen alueen yksilöivä tekijä on ”Palomar”, johon maantieteellinen merkintä myös olennaisesti perustuu, sillä yksilöinti ei voi riippua siitä, onko artikkeli ”el” mukana nimessä. Asianomainen kunta on sitä paitsi yksilöity 19.10.2000 annetussa ministeriön määräyksessä nimellä Palomar ilman artikkelia (riidanalaisen päätöksen 29 kohta).

27 Valituslautakunta totesi, että kun otetaan huomioon, että alkuperänimityksen suoja ulottuu kuntien nimiin, tässä tapauksessa el Palomar, sekä nimiin, jotka saattaisivat niiden kanssa samankaltaisina olla harhaanjohtavia, kuten rekisteröitäväksi haettuun merkkiin sisältyvä sana ”Palomar” on, sovellettavan lainsäädännön mukaan tämä sana on katsottava viiniä osoittavaksi maantieteelliseksi merkinnäksi sen sisältyessä rekisteröitäväksi haettuun yhteisön tavaramerkkiin. Koska asianomaisilla tuotteilla ei ole tätä alkuperää, valituslautakunta katsoi, että haettua yhteisön tavaramerkkiä ei asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaan ole rekisteröitävä, koska siihen sisältyy väärä maantieteellinen merkintä (riidanalaisen päätöksen 30 kohta).

28 Valituslautakunta täsmensi lopuksi, että tämä arviointi pätee myös hakemuksessa tarkoitettujen tuotteiden muutettuun selostukseen ”viinit, jotka ovat peräisin Pago Palomar -nimisenä tunnetulta viinitilalta, joka sijaitsee Sardón de Dueron kunnassa (Valladolid, Espanja)”. Valituslautakunta katsoi, ettei tällä rajauksella voida korjata rekisteröinnin esteeksi todettua seikkaa, koska rajauksella vain entisestään korostetaan sitä, että rekisteröitäväksi haettuun tavaramerkkiin sisältyy maantieteellinen merkintä, joka ei vastaa sillä osoitettavaa tuotteiden alkuperää, ja tämä on vastoin asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä (riidanalaisen päätöksen 31 kohta).

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

29 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

30 SMHV vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Asianosaisten lausumat

31 Kantaja esittää kanteensa tueksi yhden kanneperusteen, joka koskee asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdan rikkomista.

32 Kantaja vetoaa ensimmäiseksi pääasiallisesti siihen, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohtaa on tulkittava suppeasti, koska siihen sisältyy rekisteröintikielto. Sen vuoksi kantaja katsoo, ettei tätä säännöstä ole sovellettava käsiteltävänä olevassa asiassa, sillä rekisteröitäväksi haettuun tavaramerkkiin CUVÉE PALOMAR ei sisälly suojattua alkuperänimitystä ”el Palomar”.

33 Suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annetun uuden asetuksen 4 §:n 1 momentin sanamuodon mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna ministeriön määräyksellä APA/1815/2002, kunnan nimi on näet el Palomar eikä Palomar

34 Toiseksi kantaja väittää, että se seikka, etteivät suojatun alkuperänimityksen ”Valencia” valvomiseen toimivaltaiset viranomaiset ole vastustaneet haetun tavaramerkin rekisteröintiä, osoittaa, ettei kyseisen tavaramerkin ja kunnan nimen välillä ole ristiriitaa.

35 Kolmanneksi kantaja vetoaa siihen, että el Palomarin kunnan asukasluku on hiukan yli 500. Kyseessä on siten hyvin pieni kunta, joka on täysin tuntematon espanjalaiselle ja eurooppalaiselle keskivertokuluttajalle, joka ei tiedä, että suojatulla alkuperänimityksellä ”Valencia” osoitettuja viinejä tuotetaan el Palomarissa. Nimi el Palomar on siten asianomaiselle kohderyhmälle täysin tuntematon maantieteellinen nimi.

36 Kantaja lausuu pääasiallisesti, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta) koskevaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä ehdotonta hylkäysperustetta ei sovelleta sellaisiin tavaramerkkeihin, jotka on muodostettu tuntemattomien maantieteellisten alueiden nimestä (yhdistetyt asiat C-108/97 ja C-109/97, Windsurfing Chiemsee, tuomio 4.5.1999, Kok., s. I-2779, 31–33 kohta), on sovellettava mutatis mutandis myös asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettuun ehdottomaan hylkäysperusteeseen.

37 Neljänneksi kantaja katsoo, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohtaa on tulkittava siten, että ehdottoman rekisteröintikiellon soveltaminen edellyttää, että rekisteröitäväksi haettuun tavaramerkkiin sisältyy virheellinen maantieteellinen merkintä tai että se on muodostettu sellaisesta.

38 Haettuun tavaramerkkiin CUVÉE PALOMAR ei kantajan mukaan kuitenkaan sisälly virheellistä maantieteellistä merkintää, eikä sitä ole muodostettu sellaisesta. Siinä päinvastoin yksilöidään kantajan viinien maantieteellinen alkuperä. Tavaramerkkiin CUVÉE PALOMAR sisältyvä sana ”Palomar” nimittäin yksilöi Palomar-nimisen viinitarhan, joka on ollut olemassa 1800-luvulta saakka ja sijaitsee Abadía Retuerta -nimisen maatalousyrityksen omistamalla Retuertan tilalla espanjalaisessa Sardón de Dueron (Valladolid) kunnassa.

39 Kantajan mukaan on kuitenkin selvää, että kantajalla on Palomarin viinitarhan omistajana täysi oikeus yksilöidä tässä viinitarhassa tuotetut viinit tavaramerkillä CUVÉE PALOMAR. Juuri sen vuoksi kantaja on SMHV:n toteamien esteiden poistamiseksi ja tuotteidensa maantieteellistä alkuperää koskevien väärinkäsitysten välttämiseksi suostunut 16.2.2007 rajaamaan tavaramerkkihakemuksensa ”viineihin, jotka ovat peräisin Pago Palomar -nimisenä tunnetulta viinitilalta, joka sijaitsee Sardón de Dueron kunnassa (Valladolid, Espanja)”.

40 Kantaja katsoo pääasiallisesti, että tavaramerkkiä CUVÉE PALOMAR koskevaan hakemukseen ei sisälly minkäänlaista väärää maantieteellistä merkintää, kun otetaan huomioon, että Palomarin viinitarha on olemassa ja että se kuuluu kantajalle, eikä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädetty ehdoton rekisteröintikielto voi siten koskea haettua tavaramerkkiä.

41 Viidenneksi kantaja vetoaa siihen, että sen omistaman Palomarin viinitarhan nimi, joka on edellä 38 kohdassa todetuin tavoin ollut varmuudella tunnettu 1800-luvulta lähtien, on paljon varhaisempi kuin se vuonna 2000 tapahtunut seikka, että el Palomarin kunta on tunnustettu alkuperänimityksellä ”Valencia” suojatuksi tuotantoalueeksi.

Tavaramerkin CUVÉE PALOMAR rekisteröinnin epääminen merkitsee siten latinankieliseen sanontaan ”prior tempore, potior iure” sisältyvän yleisen oikeusperiaatteen loukkaamista. Kantaja huomauttaa, että el Palomarin kunnan tunnustamiseen alkuperänimityksellä ”Valencia” suojatuksi tuotantoalueeksi johtanut 19.10.2000 annettu ministeriön määräys on jopa myöhäisempi kuin espanjalainen tavaramerkki nro 2 085 129 CUVÉE EL PALOMAR, joka puolestaan on vuodelta 1997.

42 Kuudenneksi kantaja väittää pääasiallisesti, että sana ”palomar” on monimerkityksinen sana, joka Espanjan kuninkaallisen akatemian (Real Academia Española) mukaan merkitsee seuraavaa: ”1. substantiivi. Paikka, jossa kasvatetaan kyyhkyjä. 2. adjektiivi. Eräästä punoslaadusta käytettynä kuvauksena: tavanomaista punosta ohuempi ja voimakkaammin kierretty”.

43 Kantaja katsoo, että tämä seikka heikentää olettamusta siitä, että kyseinen sana olisi luonteeltaan el Palomarin kuntaa koskeva maantieteellinen merkintä.

44 Kantaja katsoo, että kun tavaramerkkiin sisältyvällä tunnuksella on sen maantieteellisen merkityksen lisäksi myös maantieteelliseen merkitykseen nähden ensisijainen muu merkitys, asiassa on kiinnitettävä huomiota sen päämerkitykseen. Tämän arvioinnin tekemisen jälkeen on sovellettava sen mukaisia oikeussääntöjä. Kantajan mukaan sanalla ”palomar” on kaikkien kuluttajien tuntemana päämerkityksenä ”paikka, jossa kasvatetaan kyyhkyjä”.

45 Kantaja esittää perustelun, jonka mukaan sana ”palomar” kykenee täyttämään tavaramerkin ominaistehtävät, koska tämän nimen muut merkitykset heikentävät sanan ”palomar” väitettyä maantieteellisyyttä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös merkitsee siten asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdan virheellistä tulkintaa. Oletetun yleisen edun suojaaminen, jolla maantieteellisten merkintöjen

mukaisten tavaramerkkien rekisteröinnin epääminen voitaisiin perustella, ei nimittäin saa kantajan mukaan mennä siihen absurdiin lopputulokseen asti, että hylätään tavaramerkkejä, joilla on muita merkityksiä tai jotka käsiteltävänä olevan tilanteen tavoin ilmaisevat aluetta, jolta kyseessä olevat tuotteet ovat peräisin.

46 Seitsemänneksi kantaja väittää pääasiallisesti, että se on eräiden luokkaan 33 kuuluvia viinejä osoittavien yhteisön tavaramerkkien – PAGO PALOMAR, ABADIA RETUERTA CUVÉE PALOMAR – sekä espanjalaisen tavaramerkin CUVÉE EL PALOMAR – johon kunnan nimi el Palomar sisältyy kokonaisuudessaan – haltija.

47 Kantaja vetoaa tältä osin TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 5 kohdan sanamuotoon, joka on toistettu edellä 3 kohdassa.

48 Kantajan mukaan espanjalainen tavaramerkki nro 2 085 129 CUVÉE EL PALOMAR on kuitenkin vuodelta 1997, joten se on varhaisempi kuin kunnan nimen el Palomar suojaaminen alkuperänimityksellä ”Valencia”, mistä on säädetty vuonna 2000.

49 Kantaja katsoo, ettei (vuonna 1997 rekisteröidyn) tavaramerkin CUVÉE EL PALOMAR ja (kantajan vilpittömässä mielessä hakeman) tavaramerkin CUVÉE PALOMAR pätevyyttä voida siten kiistää pelkästään sillä perusteella, että nämä tavaramerkit muistuttavat myöhemmin tunnustettua maantieteellistä merkintää.

50 Kantaja korostaa lisäksi, että tavaramerkki CUVÉE EL PALOMAR on myös useissa Euroopan unionin maissa suojattu 23.9.1998 rekisteröidyllä kansainvälisellä tavaramerkillä nro 699 977.

51 Valituslautakunnan arvioinnista, jonka mukaan aikaisemmat rekisteröinnit ovat asiaan vaikuttamattomia siksi, että kansalliset päätökset eivät vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sido SMHV:tä eivätkä vapauta velvollisuudesta soveltaa yhteisön lainsäädäntöä kulloinkin tutkittavaan nimenomaiseen tapaukseen, kantaja huomauttaa, että valituslautakunta on sivuuttanut sen, että SMHV on itse tutkinut aikaisemmista rekisteröinneistä kaksi (eli yhteisön tavaramerkit nro 4 827 978 PAGO PALOMAR ja nro 5 501 978 ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR), eivätkä ne siten ole kansallisia päätöksiä.

52 Kantaja katsoo, että SMHV:n olisi tullut ottaa huomioon se seikka, että Saksan, Espanjan, Ranskan, Italian, Itävallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkkivirastot ovat hyväksyneet tavaramerkin CUVÉE EL PALOMAR rekisteröinnin, selvänä osoituksena siitä, ettei mikään ehdottomista hylkäysperusteista estänyt yhteisön tavaramerkin CUVÉE PALOMAR rekisteröintiä, varsinkaan kun SMHV itse oli hyväksynyt yhteisön tavaramerkkien PAGO PALOMAR ja ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR rekisteröinnin.

53 Kahdeksanneksi kantaja vetoaa pääasiallisesti siihen, että SMHV on rekisteröinyt sellaisia tavaramerkkejä kuin CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ ja CUVÉE OCCITANE.

54 Kantajan mukaan näillä tavaramerkeillä on kuitenkin välitön ja selvä yhteys viininviljelijöiden keskuudessa tunnettuun maantieteelliseen alueeseen, koska eurooppalainen yleisö kykenee yleensä tunnistamaan Välimeren, Saint-Tropez'n lahden ja Oksitanian maantieteelliset alueet.

55 Kantajan mukaan tästä seuraa, että tavaramerkin CUVÉE PALOMAR rekisteröinnin epääminen merkitsee yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaamista ja SMHV:n mielivaltaista päätöstä.

56 Lopuksi kantaja on istunnossa viitannut pääasiallisesti siihen, että komission vuonna 2007 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaisemaan määritellyillä alueilla tuotettujen laatuviinien luetteloon ei sisälly nimeä ”el Palomar”, vaan siinä pelkästään viitataan niihin kansallisiin säännöksiin, joihin tämä merkintä sisältyy. Kantajan mukaan luettelon julkaiseminen virallisessa lehdessä on kuitenkin edellytyksenä sille, että kansallisessa lainsäädännössä suojattuihin maantieteellisiin merkintöihin voidaan vedota muita vastaan. Koska maantieteellistä merkintää ”el Palomar” ei ole julkaistu virallisessa lehdessä, siihen ei sen vuoksi voida vedota kantajaa vastaan.

57 Lisäksi kantaja on istunnossa vedonnut siihen, että luettelo on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä vasta vuonna 2007 eli sen jälkeen, kun tavaramerkkihakemus oli tehty 27.11.2006. Seikka, johon mahdollisuus vedota muita vastaan kansallisessa lainsäädännössä suojattuihin maantieteellisiin nimityksiin perustuu, on kuitenkin kantajan mukaan se, että komissio julkaisee luettelon virallisessa lehdessä. Tästä seuraa, että mikäli unionin yleinen tuomioistuin katsoisi, että julkaisemalla pelkät viittaukset niihin kansallisiin säännöksiin, joissa ”el Palomar” mainitaan, varmistetaan riittävästi tämän merkinnän julkisuus, asiassa olisi todettava, että julkaiseminen on tapahtunut tavaramerkkihakemuksen jättämisen jälkeen ja ettei tähän suojattuun maantieteelliseen nimitykseen siten voida vedota kantajaa vastaan.

58 SMHV kiistää nämä perustelut ja katsoo pääasiallisesti, että valituslautakunta on riidanalaisessa päätöksessä arvioinut tosiseikat ja oikeudelliset seikat asianmukaisesti.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

59 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädetään, että tavaramerkkejä, jotka sisältävät viinin osoittavan maantieteellisen merkinnän tai jotka

muodostuvat sellaisesta merkinnästä, ei rekisteröidä sellaisten viinien osalta, joilla ei ole tätä alkuperää.

60 Tämän säännöksen soveltamiseksi on määritettävä ”viinin osoittavan maantieteellisen merkinnän” käsitteen ulottuvuus.

61 Asetuksessa N:o 40/94 ei määritellä ”viinin osoittavan maantieteellisen merkinnän” käsitettä.

62 On kuitenkin todettava, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohta on lisätty siihen asetuksella N:o 3288/94.

63 Asetuksen N:o 3288/94 johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa nimittäin täsmennetään, että ”TRIPS-sopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa määrätään sellaisten tavaramerkkien epäämisestä tai mitätöimisestä, jotka sisältävät viinien tai väkevien alkoholijuomien vääriä maantieteellisiä merkintöjä tai jotka muodostuvat sellaisista merkinnöistä, riippumatta siitä ovatko ne omiaan johtamaan kuluttajia harhaan”, ja että ”asetuksen (EY) 40/94 7 artiklan 1 kohtaan on siten syytä lisätä uusi j [alakohta]”.

64 On syytä muistuttaa, että koska yhteisö on TRIPS-sopimuksen sopimuspuoli, sen on tulkittava tavaramerkkilainsäädäntöään mahdollisimman pitkälle tämän sopimuksen sanamuodon ja tarkoituksen valossa (ks. edellä 21 kohdassa mainittu asia Anheuser-Busch, tuomion 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

65 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön ja kolmansien maiden välisessä sopimuksessa olevan määräyksen on katsottava olevan välittömästi sovellettavissa,

kun se sanamuotonsa sekä sopimuksen tarkoituksen ja luonteen perusteella sisältää selkeän, täsmällisen ja ehdottoman velvoitteen, jonka täytäntöönpano tai oikeusvaikutusten syntyminen ei edellytä muita toimenpiteitä (yhdistetyt asiat C-300/98 ja C-392/98, Dior ym., tuomio 14.12.2000, Kok., s. I-11307, 42 kohta).

66 Oikeuskäytännössä on kuitenkin jo todettu yhtäältä, että WTO-sopimus ja sen liitteet eivät luonteensa ja rakenteensa vuoksi periaatteessa kuulu niihin normeihin, joihin nähden unionin tuomioistuin valvoo kumoamiskanteen yhteydessä unionin toimielinten toimenpiteiden lainmukaisuutta (edellä 65 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Dior ym., tuomion 42 kohta), ja toisaalta, ettei yksityisillä ole WTO:n perustamissopimuksen liitteenä olevan TRIPS-sopimuksen määräysten perusteella sellaisia oikeuksia, joihin nämä voisivat suoraan vedota tuomioistuimessa yhteisön oikeuden nojalla (edellä 65 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Dior ym., tuomion 43 kohta).

67 Tästä oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikkei TRIPS-sopimuksen määräyksillä ole välitöntä oikeusvaikutusta, tavaramerkkilainsäädäntöä eli tässä tapauksessa asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohtaa on silti tulkittava mahdollisimman pitkälle tämän sopimuksen sanamuodon ja tarkoituksen valossa.

68 On syytä huomauttaa, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohtaan sisältyvä ”viinin osoittavan maantieteellisen merkinnän” käsite asetuksen ranskankielisessä toisinnossa eroaa edellä 2 kohdassa toistettuun TRIPS-sopimuksen 23 artiklaan sisältyvästä vastaavasta käsitteestä.

69 Marrakeshissä 15.4.1994 allekirjoitetun päätösasiakirjan (EYVL L 336, s. 253), johon on kirjattu Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulokset ja joka

on laadittu ranskan, englannin ja espanjan kielillä, sanamuodon mukaan myös nämä kaksi muuta kieltä ovat todistusvoimaisia.

70 Sen vuoksi on syytä todeta, että englanninkielisissä toisinnoissa sanoja ”geographical indication identifying wines” käytetään sekä TRIPS-sopimuksen 23 artiklassa että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa.

71 Toisaalta TRIPS-sopimuksen 23 artiklan espanjankielisessä toisinnossa käytetään sanoja ”indicación geográfica que identifique vinos” ja asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdan espanjankielisessä toisinnossa sanoja ”indicación geográfica que identifique el vino”.

72 Näin ollen on katsottava, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitetaan maantieteellisiä merkintöjä, jotka osoittavat viinin alkuperän, eikä maantieteellisiä merkintöjä, ”joiden tarkoituksena on osoittaa viinin alkuperä”.

73 Maantieteellisten merkintöjen määrittelystä ja suojasta viinien osalta säädetään asetuksessa N:o 1493/1999, jota on ajallisesti sovellettava käsiteltävänä olevassa asiassa.

74 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettua ”viinin osoittavan maantieteellisen merkinnän” käsitettä on sitä paitsi tulkittava ottaen huomioon maantieteellisten merkintöjen määrittelystä ja suojasta viinien osalta annetut asiaan vaikuttavat yhteisön oikeuden säännökset. Sen vuoksi on nojauduttava asetukseen N:o 1493/1999, jonka tarkoituksena on myös varmistaa yhteisön lainsäädännön

yhdenmukaisuus TRIPS-sopimuksen määräysten kanssa, kuten kyseisen asetuksen johdanto-osan 56 ja 80 perustelukappaleesta ilmenee.

75 Asetuksen N:o 1493/1999 50 artiklan 1 kohta koskee maantieteellisten merkintöjen suojaamista kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osalta sovellettaessa TRIPS-sopimuksen 23 ja 24 artiklaa.

76 Kyseisen asetuksen 50 artiklan 2 kohdassa maantieteellisen merkinnän käsite kuitenkin määritellään ainoastaan saman artiklan 1 kohdan soveltamista varten.

77 Näin ollen on nojauduttava asetuksen N:o 1493/1999 muihin säännöksiin tässä asetuksessa tarkoitetun maantieteellisen merkinnän käsitteen sisällön määrittämiseksi.

78 Asetuksen N:o 1493/1999 47 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä luvussa ja liitteissä VII ja VIII annetaan säännöt, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen tuotteiden kuvausta, nimitystä ja tarjontamuotoa sekä tiettyjen merkintöjen suojaa.”

79 Asetuksen N:o 1493/1999 47 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaan saman artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin sääntöihin on sisällyttävä muun muassa säännökset, joissa säädellään maantieteellisten merkintöjen käyttöä.

80 Asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VI olevassa A kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. ’Määritellyllä alueella’ tarkoitetaan sellaista viininviljelyaluetta tai sellaisten viininviljelyalueitten kokonaisuutta, joka tuottaa erityisiä laatuominaisuuksia omaavia viinejä ja jonka nimeä käytetään kuvaamaan tma-laatuviinejä.

2. Jokainen määritelty alue rajataan niin tarkkaan kuin mahdollista viininviljelylohkon tai viinitarhan rajojen mukaan. Tässä jokaisen jäsenvaltion, jota asia koskee, tekemässä rajauksessa otetaan huomioon näillä alueilla tuotettujen viinien laatuun vaikuttavat tekijät ja erityisesti maaperän ja pohjamaan ominaislaatu, ilmasto sekä viininviljelylohkojen tai viinitarhojen sijainti.

3. Määritelty alue kuvataan sen maantieteellisen nimen perusteella. – –

4. Määritellyn alueen maantieteellisen nimen on oltava riittävän täsmällinen ja tunnetusti tuotantoalueeseen liittyvä, jotta sekaannukset voidaan vallitsevat olosuhteet huomioon ottaen välttää.”

81 Asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan c alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään seuraavaa:

”Yhteisössä valmistettujen tuotteiden päällysmerkintöjä voidaan täydentää seuraavilla merkinnöillä erikseen määritettävissä olosuhteissa: – – tma-laatuviineissä:

– – tuottajajäsenvaltion säätämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan määriteltyä aluetta pienempi maantieteellinen yksikkö.”

82 Asetuksen N:o 1493/1999 52 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa täsmennetään, että jos jäsenvaltio käyttää määritellyn alueen nimeä tma-laatuviinin kuvauksessa, nimeä ei saa käyttää sellaisten viinialan tuotteiden kuvaukseen, joita ei ole tuotettu kyseisellä alueella, eikä sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joita ei kuvata kyseisellä nimellä asiaa koskevien yhteisön tai kansallisten säännösten mukaisesti. Tätä sovelletaan myös silloin, kun jäsenvaltio on käyttänyt paikallisen hallintoalueen, sen osan tai paikkakunnan nimeä yksinomaan tma-laatuviinin kuvaukseen.

83 Asetuksen N:o 1493/1999 mukaan jäsenvaltioilla on toisin sanoen toimivalta antaa tma-laatuviinille kunnan, kunnan osan tai paikkakunnan nimi. Siinä tapauksessa tätä nimeä ei saa käyttää sellaisten viinialan tuotteiden kuvaukseen, joita ei ole tuotettu kyseisessä kunnassa, kunnan osassa tai kyseisellä paikkakunnalla ja/tai joita ei kuvata kyseisellä nimellä asiaa koskevien yhteisön tai kansallisten säännösten mukaisesti.

84 Näin ollen on todettava, että asetuksen N:o 1493/1999 soveltamisen yhteydessä on kunkin jäsenvaltion asiana määrittää suojattaviksi tarkoittamansa maantieteelliset merkinnät oman alueensa osalta.

85 Espanjan lainsäätäjän antaman suojattua alkuperänimitystä ”Valencia” ja sen sääntelyelintä koskevan uuden asetuksen 2 §:n 1 momentissa säädetään, että tähän suojattuun alkuperänimitykseen perustuvan suojan piiriin kuuluvat ilmaisu ”Valencia” ja kaikkien sellaisten seutukuntien, piirien, kuntien, paikkakuntien ja tilojen nimet, joista 4 §:ssä luetellut tuotanto- ja kypsytysalueet muodostuvat.

86 Suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annetun uuden asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 4.7.2002 annetulla ministeriön määräyksellä APA/1815/2002, 4 §:n 1 momentissa säädetään, että tuotantoalue, jota suojattu alkuperänimitys Valencia koskee, muodostuu muun muassa Clarianon seutukunnasta, johon kuuluu muun muassa kunta, jonka nimi on el Palomar.

87 Nimi ”el Palomar” on siten tma-laatuviinistä käytettävä maantieteellinen merkintä Espanjan lainsäädännössä ja siten myös asetuksen N:o 1493/1999 52 artiklassa tarkoitetulla tavalla, mitä kantaja ei ole kiistänyt, vaan kantaja on istunnossa sitä paitsi myöntänyt, ettei se ollut riitauttanut Espanjan tuomioistuimissa tämän lainsäädännön pätevyyttä.

88 Koska nimi ”el Palomar” on tma-laatuviinistä käytettävä maantieteellinen merkintä, se on siten asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettu viinejä osoittava maantieteellinen merkintä.

89 On todettava, ettei kantaja sitä paitsi väitä, ettei maantieteellistä merkintää ”el Palomar ”käytettäisi osoittamaan sen nimisessä kunnassa tuotettua viiniä. Kantaja nimittäin väittää pääasiallisesti vain, että sillä on oikeus käyttää nimeä ”Palomar” huolimatta maantieteellisen merkinnän ”el Palomar” olemassaolosta.

90 Sen sijaan kantaja kiistää sen, että maantieteelliseen merkintään ”el Palomar ”voitaisiin vedota muita vastaan, sillä komission asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 5 kohdan mukaisesti Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaisemassa luettelossa ei mainita merkintää ”el Palomar” eikä myöskään ”Palomar”.

91 Tältä osin asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetään yhtäältä, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viipymättä luettelo hyväksymistään tma-laatuviineistä ja mainittava kunkin tma-laatuviinin osalta niiden tuotantoa ja valmistusta koskevat kansalliset säännökset, ja toisaalta, että komissio julkaisee tämän luettelon EYVL:ssä (C-sarja).

92 Yhtäältä on syytä muistuttaa, että suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annettu uusi asetus on julkaistu Espanjan virallisessa lehdessä 3.11.2000. Ministeriön määräys APA/1815/2002 on julkaistu Espanjan virallisessa lehdessä 16.7.2002.

93 Toisaalta tma-laatuviinien luettelo on julkaistu asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 5 kohdan mukaisesti ensimmäisen kerran 19.2.1999 EYVL:ssä C 46 (s. 113).

94 Kuten edellä 10 kohdassa on muistutettu, komissio julkaisi uuden tma-laatuviinien luettelon EYVL:ssä 14.4.2004. Siinä on Espanjan ja Valencian alueen osalta maininta Clarianon seutukunnasta, 19.10.2000 annetusta ministeriön määräyksestä ja ministeriön määräyksestä APA/1815/2002 sekä viittaukset näiden kahden määräyksen julkaisemiseen Espanjan virallisessa lehdessä.

95 Kuten edellä 11 kohdassa on sitä paitsi mainittu, komissio on sen jälkeen julkaissut EYVL:ssä uuden luettelon vuonna 2006 ja sitten vuonna 2007. Näihin luetteloihin sisältyy Valencian alueen ja Clarianon seutukunnan osalta täsmälleen samat merkinnät kuin komission vuonna 2004 julkaisemaan luetteloon.

96 Kantaja ei siten voi väittää, että tma-laatuviinien luettelo, johon sisältyy maininta maantieteellisestä merkinnästä ”Clariano” ja viittaukset asiaa koskeviin Espanjan oikeuden säännöksiin, olisi julkaistu EYVL:ssä ensimmäisen kerran vasta vuonna 2007.

97 Lisäksi on katsottava, että asetuksella N:o 1493/1999 vahvistettu yhteisön oikeuden mukainen maantieteellisten merkintöjen suoja perustuu maantieteellisiin merkintöihin sellaisina kuin ne on vahvistettu jäsenvaltioiden lainsäädännössä noudattaen kyseisen asetuksen asianomaisia säännöksiä. Tämä suoja ei nimittäin johdu yhteisön autonomisesta menettelystä eikä myöskään mekanismista, jonka päätteeksi jäsenvaltioiden tunnustamat maantieteelliset merkinnät hyväksyttäisiin pakottavalla yhteisön säädöksellä.

98 Ainoat asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaiset velvoitteet ovat jäsenvaltioiden osalta niiden tunnustamien tma-laatuviinien luettelon toimittaminen komissiolle siten, että jokaisesta tma-laatuviinistä mainitaan viittaukset niiden tuotantoa ja valmistusta koskeviin kansallisiin säännöksiin, ja komission osalta tämän luettelon julkaiseminen EYVL:n C-sarjassa – eikä siis L-sarjassa.

99 Koska maantieteellisten merkintöjen suojan lähteenä on jäsenvaltioiden lainsäädäntö, mahdollisuus vedota muita vastaan sellaisiin kansallisiin toimenpiteisiin, joilla jäsenvaltio käyttää määritellyn alueen nimeä tai paikallisen hallintoalueen, sen osan tai paikkakunnan nimeä tma-laatuviinin kuvaukseen asetuksen N:o 1493/1999 52 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, perustuu näiden säännösten julkaisemiseen sen jäsenvaltion virallisessa lehdessä, joka on antanut säännökset.

100 On kuitenkin kiistatonta, että suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annettu uusi asetus on julkaistu Espanjan virallisessa lehdessä vuonna

2000 ja ministeriön määräys APA/1815/2002 vastaavasti vuonna 2002 eli ennen tavaramerkkihakemuksen tekemispäivää 27.11.2006.

101 Siitä, että maantieteellisten merkintöjen suojan lähteenä on jäsenvaltioiden lainsäädäntö, seuraa myös se, että tma-laatuviinien luettelon ja kansallisiin säännöksiin kohdistuvien viittausten julkaiseminen Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa merkitsee vain sitä, että kunkin jäsenvaltion omassa kansallisessa lainsäädännössään toteuttamasta maantieteellisten merkintöjen suojasta tiedotetaan yleisölle.

102 On totta, ettei komission valitsema tapa Espanjan kuningaskunnan toimittamien tietojen julkaisemisessa vaikuta kovin tehokkaalta yleisön täyden tietoisuuden varmistamiseksi, koska komission julkaisemasta luettelosta ei ilmene alkuperänimityksen suojan piiriin kuuluvien kuntien nimiä esimerkiksi Valencian alueen ja Clarianon seutukunnan osalta – eikä myöskään kunnan nimeä el Palomar.

103 On kuitenkin yhtäältä todettava, että kansallisten tietojen julkaiseminen tällä tavalla täyttää asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 5 kohdan vaatimukset, ja toisaalta katsottava, ettei se aseta kyseenalaiseksi asetuksella N:o 1493/1999 annettavaa suojaa niille Espanjan lainsäädännön mukaisesti suojatuille maantieteellisille merkinnöille, joihin maantieteellinen merkintä ”el Palomar” kuuluu.

104 Ylimääräisenä perusteluna on lisäksi syytä todeta, että viinikaupasta tehdyn Euroopan yhteisön ja Etelä-Afrikan tasavallan välisen sopimuksen (EYVL 2002, L 28, s. 4) 8 artiklan mukaan yhteisöstä peräisin olevien viinien niminä suojattuja ovat liitteessä II tarkoitetut maantieteelliset merkinnät.

105 Sopimuksen liitteessä II ”Luettelo maantieteellisistä merkinnöistä”) olevan A. ”Euroopan yhteisöstä peräisin olevien viinien maantieteelliset merkinnät”), III. ”Espanjan kuningaskunnasta peräisin olevat viinit”), 1. ”[Tma-laatuviinit]”), 1.2.48. ”Valencian määritelty alue”) kohdan d alakohdassa ”Clarianon seutukunta”) mainitaan nimi ”Palomar”.

106 Nimi ”Palomar” esiintyy myös maataloustuotteiden kaupasta tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen (EYVL 2002, L 114, s. 132) liitteissä.

107 On syytä muistuttaa, että nämä sopimukset on tehty ennen suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annetun asetuksen 4 §:n 1 momentin muuttamista 4.7.2002 annetulla ministeriön määräyksellä APA/1815/2002, jolla nimi ”el Palomar ”otettiin käyttöön nimen ”Palomar” sijasta.

108 Nimi ”Palomar” esiintyy myös viinikaupasta vuonna 1994 tehdyn Euroopan yhteisön ja Australian sopimuksen (EYVL 1994, L 86, s. 3) liitteissä, ja sen vuoksi on päädyttävä katsomaan, että Espanjan kuningaskunnan antama suoja maantieteelliselle merkinnälle ”el Palomar ”on varhaisempi kuin suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annettuun uuteen asetukseen, sellaisena kuin se on muutettuna 4.7.2002 annetulla ministeriön määräyksellä APA/1815/2002, sisältyvät säännökset.

109 Tämän tarkastelun päätteeksi on syytä muistuttaa, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaan viinien tavaramerkkejä, jotka sisältävät viinin osoittavan maantieteellisen merkinnän tai jotka muodostuvat sellaisesta merkinnästä, ei rekisteröidä sellaisten viinien osalta, joilla ei ole tätä alkuperää.

110 On kiistämätöntä, että viini, jonka osalta kantaja on tehnyt hakemuksen sanamerkin CUVÉE PALOMAR rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi, ei ole peräisin el Palomarin kunnasta, joka mainitaan suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annetussa uudessa asetuksessa, joka on julkaistu Espanjan virallisessa lehdessä ennen rekisteröintihakemusta.

111 Merkki, jonka rekisteröintiä on haettu, muodostuu siten tma-laatuviiniä osoittavasta maantieteellisestä merkinnästä, vaikkei viinillä, jonka osalta tätä tavaramerkkiä haetaan, ole tätä alkuperää.

112 Sen vuoksi on katsottava, että valitusjaosto on menetellyt laillisesti katsoessaan, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädetty ehdoton hylkäysperuste estää haetun tavaramerkin rekisteröinnin.

113 Perustelut, jotka kantaja on esittänyt ainoan kanneperusteensa tueksi, eivät muuta tätä johtopäätöstä.

114 Ensinnäkin kantaja väittää pääasiallisesti, että koska kantajan viinitilan osa on nimeltään Palomar, tämän nimen käyttäminen haetussa tavaramerkissä ei ole väärä merkintä tai virheellinen merkintä.

115 Sillä, ettei tämä merkintä ole virheellinen, ei kuitenkaan ole merkitystä, koska asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädetyn ehdottoman hylkäysperusteen soveltamista edellyttävä ainoa seikka on se, että tavaramerkki sisältää viinin osoittavan maantieteellisen merkinnän tai muodostuu sellaisesta merkinnästä, vaikkei viinillä ole tätä alkuperää.

116 Kantaja myöntää, ettei hänen tilansa se osa, jonka nimi on Palomar, sijaitse el Palomarin kunnassa, joka mainitaan suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annetussa uudessa asetuksessa.

117 Näin ollen tämä kantajan esittämä väite on hylättävä.

118 Toiseksi kantaja katsoo pääasiallisesti, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädetyn ehdottoman hylkäysperusteen soveltaminen edellyttää, että haettuun tavaramerkkiin sisältyy sellainen virheellinen maantieteellinen merkintä tai

se muodostuu sellaisesta virheellisestä maantieteellisestä merkinnästä, jota käytetään osoittamaan viinejä, joiden alkuperä on muu kuin se, johon kuluttajat liittävät tämän maantieteellisen merkinnän.

119 Asetuksen N:o 3288/94 johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa kuitenkin täsmennetään, että TRIPS-sopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa määrätään sellaisten tavaramerkkien epäämisestä tai mitätöimisestä, jotka sisältävät viinien tai väkevien alkoholijuomien vääriä maantieteellisiä merkintöjä tai jotka muodostuvat sellaisista merkinnöistä, riippumatta siitä, ovatko ne omiaan johtamaan kuluttajia harhaan.

120 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädettyä hylkäysperustetta sovelletaan siten ottamatta huomioon sitä, ovatko rekisteröitäväksi haetut tavaramerkit omiaan johtamaan kuluttajia harhaan tai aiheuttamaan kuluttajille sekaannusvaaraa tuotteen alkuperästä.

121 Kantajan esittämät tätä seikkaa koskevat perustelut on sen vuoksi hylättävä.

122 Kolmanneksi kantaja lausuu pääasiallisesti, ettei haettuun tavaramerkkiin sisälly Espanjan oikeudessa suojattua nimeä ”el Palomar” vaan ainoastaan sana ”palomar”. Kantajan mukaan yhtäläisyyden on kuitenkin oltava täydellinen, jotta asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädettyä ehdotonta hylkäysperustetta sovellettaisiin. Koska tavaramerkissä, jonka rekisteröintiä on haettu, ei ole artikkelia ”el”, SMHV ei olisi saanut evätä sen rekisteröintiä.

123 Havainnollisuuden vuoksi on syytä huomauttaa, että jos kantajan perustelut hyväksyttäisiin, niiden perusteella olisi sallittava sellaisten tavaramerkkien kuin ”Baux de Provence ”tai ”Clos Vougeot” rekisteröinti, vaikka tma-laatuviinejä osoittavina maantieteellisinä merkintöinä on jo olemassa ”Les Baux de Provence ”ja ”Clos de Vougeot”.

124 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdan tällainen tulkinta olisi kuitenkin selvästi vastoin tma-laatuviinejä osoittavien maantieteellisten merkintöjen suojaamista koskevaa tavoitetta, johon kansallisessa lainsäädännössä ja yhteisön lainsäädännössä pyritään.

125 On syytä katsoa, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitetun hylkäysperusteen soveltamiseksi riittää, että kyseisiin tavaramerkkeihin sisältyy sellaisia osia tai ne muodostuvat sellaisista osista, joiden perusteella asianomainen maantieteellinen merkintä on varmasti tunnistettavissa, ottamatta huomioon niihin mahdollisesti sisältyviä epämääräisiä tai määräisiä artikkeleita.

126 Asia olisi toisin vain siinä tapauksessa, että maantieteellinen merkintä muodostuisi paikannimestä, johon kuuluva artikkeli ei ole erotettavissa siitä vaan antaa sille oman itsenäisen merkityksen.

127 Tässä tapauksessa on kuitenkin todettava, ettei nimellä ”el Palomar ”ole nimestä ”Palomar” erottuvaa omaa itsenäistä merkitystä.

128 Sen vuoksi on katsottava, että tavaramerkkiin CUVÉE PALOMAR, jonka rekisteröintiä on haettu, sisältyy sellaisia osia tai se muodostuu sellaisista osista, joiden perusteella maantieteellinen merkintä ”el Palomar” on varmuudella tunnistettavissa, eli sana ”palomar”.

129 Kantajan perustelu, jonka mukaan artikkelilla ”el” olisi ratkaiseva vaikutus asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädetyn hylkäysperusteen soveltamiseen tässä tapauksessa, on sen vuoksi hylättävä.

130 Neljänneksi kantaja väittää pääasiallisesti, että asiassa olisi otettava huomioon se seikka, että Espanjan oikeuden mukaisesti suojattuna alkuperänimityksenä nimi ”el

Palomar” on suurelle yleisölle tai asianomaiselle kohderyhmälle tuntematon ja että se on monimerkityksinen, mikä heikentää tämän merkinnän maantieteellisyyttä.

131 Koska haetun tavaramerkin rekisteröinti on kuitenkin evättävä jo pelkästään siksi, että tähän tavaramerkkiin sisältyy viinejä osoittava maantieteellinen merkintä tai se muodostuu sellaisesta merkinnästä, vaikkei viineillä ole tätä alkuperää, tästä seuraa, ettei sillä seikalla, että suojattuna alkuperänimityksenä nimi on suurelle yleisölle tai asianomaiselle kohderyhmälle tuntematon ja että se on monimerkityksinen, mikä heikentää tämän merkinnän maantieteellisyyttä, ei ole merkitystä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädetyn ehdottoman hylkäysperusteen soveltamisen kannalta.

132 Tästä seuraa myös, etteivät kantajan esittämät perustelut, joiden mukaan asiassa olisi sovellettava analogisesti asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa koskevaa oikeuskäytäntöä, jossa on katsottu, ettei tämän säännöksen mukaista ehdotonta hylkäysperustetta ollut sovellettava tuntemattomia maantieteellisiä alueita osoittavasta nimestä muodostuviin tavaramerkkeihin, voi menestyä.

133 Kyseistä oikeuskäytäntöä ei nimittäin voida soveltaa asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdassa säädettyyn ehdottomaan hylkäysperusteeseen, koska tässä säännöksessä ei millään tavoin edellytetä mahdollisen sekaannusvaaran tutkimista.

134 Rekisteröinnin epäämiseksi on nimittäin riittävää, että viiniä osoittamaan tarkoitettuun tavaramerkkiin sisältyy viinejä osoittava maantieteellinen merkintä tai että se muodostuu sellaisesta merkinnästä, vaikkei viinillä, jonka osalta tavaramerkin rekisteröintiä on haettu, ole tätä alkuperää.

135 Viidenneksi kantajan perustelujen osalta, jotka koskevat sitä, etteivät nimityksen ”Valencia” valvomiseen toimivaltaiset elimet ole vastustaneet rekisteröintiä, on katsottava, että koska tavaramerkkihakemusta ei tavaramerkin rekisteröinnin epäämisen vuoksi ole julkaistu, kolmansilla osapuolilla kuten suojatun alkuperänimityksen

valvontaelimellä taikka keskushallinnon tai aluehallinnon elimillä ei ole ollut aihetta esittää huomautuksiaan haetusta tavaramerkistä.

136 Siinäkään tapauksessa, että näillä elimillä olisi ollut mahdollisuus vastustaa haetun tavaramerkin rekisteröintiä mutta ne eivät olisi tehneet sitä, tästä vastustamatta jättämisestä ei kuitenkaan voitaisi tehokkaasti väittää seuraavan, että tavaramerkki voidaan pätevästi rekisteröidä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohdan säännöksistä huolimatta.

137 Kuudenneksi kantajan perustelun osalta, jonka mukaan haetun tavaramerkin rekisteröinnissä on pelkästään kyse sillä jo olevien kansallisten ja kansainvälisten tavaramerkkien rekisteröinnin laajentamisesta yhteisön tasolle, on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan merkin rekisteröitävyyttä yhteisön tavaramerkkinä voidaan arvioida vain asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön perusteella. SMHV ja mahdollisesti tuomiovaltaa käyttävä yhteisöjen toimielin eivät ole sidottuja jäsenvaltiossa taikka kolmannessa maassa tehtyyn päätökseen, jossa tunnustetaan merkin rekisteröitävyys kansallisena tavaramerkkinä (asia T-106/00, Streamserve v. SMHV (STREAMSERVE), tuomio 27.2.2002, Kok., s. II-723, 47 kohta ja asia T-19/04, Metso Paper Automation v. SMHV (PAPERLAB), tuomio 22.6.2005, Kok., s. II-2383, 37 kohta).

138 Jäsenvaltioissa olemassa olevat rekisteröinnit ovat ainoastaan seikka, joka voidaan ottaa huomioon yhteisön tavaramerkkiä rekisteröitäessä, ja haettua tavaramerkkiä on puolestaan arvioitava pelkästään asiaa koskevien yhteisön säännösten nojalla. Tästä seuraa, että SMHV:llä ei ole velvollisuutta noudattaa samoja vaatimuksia kuin alkuperämaan tavaramerkkiviranomaisilla eikä arvioida asiaa samoin kuin ne, eikä sillä myöskään ole velvollisuutta rekisteröidä haettua tavaramerkkiä Espanjan tavaramerkkiviraston rekisteröintipäätöksen perusteella (ks. vastaavasti asia C-238/06 P, Develey v. SMHV, tuomio 25.10.2007, Kok., s. I-9375, 66–73 kohta).

139 Se, että hakijalle on rekisteröity kansallisia ja kansainvälisiä tavaramerkkejä, ei siten ole sellainen seikka, joka estäisi tavaramerkin rekisteröintihakemuksen hylkäämisen yhteisön lainsäädännön perusteella.

140 Tästä seuraa, että kantajan perustelut on hylättävä myös tältä osin.

141 Seitsemänneksi kantajan väitteestä, jonka pääasiallisena sisältönä on, ettei tavaramerkin CUVÉE PALOMAR rekisteröinnille voi olla estettä, kun SMHV on myöntänyt rekisteröinnin kantajan tavaramerkeille PAGO PALOMAR ja ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR, on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätökset, jotka valituslautakuntien on tehtävä asetuksen N:o 40/94 perusteella ja jotka koskevat merkin rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi, kuuluvat sidotun harkinnan eivätkä vapaan harkinnan piiriin. Valituslautakuntien päätösten laillisuutta on näin ollen arvioitava yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnan mukaan yksinomaan tämän asetuksen perusteella eikä valituslautakuntien aikaisemman päätöksentekokäytännön perusteella (ks. asia C-412/05 P, Alcon v. SMHV, tuomio 26.4.2007, Kok., s. I-3569, 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

142 Tästä seuraa, että kantajan väite on väistämättä hylättävä.

143 Kahdeksanneksi kantaja lausuu pääasiallisesti, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan j alakohtaa on tulkittava TRIPS-sopimuksen asiaa koskevien määräysten ja erityisesti sen 24 artiklan 5 kohdan valossa. Koska kantaja on ollut espanjalaisen tavaramerkin CUVÉE EL PALOMAR haltija jo vuodesta 1997 lähtien, asiassa onkin otettava huomioon se, että tämä tavaramerkki on varhaisempi kuin alkuperänimityksen ”Valencia” suojaamiseen liittyvä kunnan nimen el Palomar suojaaminen, josta on säädetty vuonna 2000.

144 Kantaja katsoo pääasiallisesti, että TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 5 kohdan määräysten soveltamisesta johtuu näin ollen, ettei suojatun alkuperänimityksen tunnustaminen

vuonna 2000 mitätöi aikaisemmin rekisteröityä kansallista tavaramerkkiä CUVÉE EL PALOMAR ja että tavaramerkin CUVÉE PALOMAR rekisteröinti, jota on haettu vilpittömässä mielessä, on mahdollista tämän aikaisemman kansallisen tavaramerkin perusteella, koska sen rekisteröintiä ei voida evätä pelkästään sillä perusteella, että tähän tavaramerkkiin sisältyy kansallisen tavaramerkin rekisteröinnin jälkeen tunnustettu maantieteellinen merkintä.

145 Edellä 64–67 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikkei yksityisillä ole TRIPS-sopimuksen määräysten perusteella sellaisia oikeuksia, joihin nämä voisivat suoraan vedota tuomioistuimessa yhteisön oikeuden nojalla, asetusta N:o 40/94 on silti tulkittava mahdollisimman pitkälle tämän sopimuksen sanamuodon ja tarkoituksen valossa.

146 TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 5 kohdan määräyksistä johtuu, että milloin tavaramerkin rekisteröintiä on haettu tai se on rekisteröity vilpittömässä mielessä taikka milloin oikeus tavaramerkkiin on saatu sen johdosta, että sitä on käytetty vilpittömässä mielessä, ennen kuin maantieteellinen merkintä saa suojaa sen alkuperämaassa, TRIPS-sopimuksen 1 luvun – johon 24 artikla sisältyy – täytäntöönpanemiseen tähtäävät toimenpiteet eivät vaikuta tavaramerkin rekisteröitävyyteen tai pätevyyteen taikka oikeuteen käyttää tavaramerkkiä sen perusteella, että sellainen tavaramerkki on identtinen tai samanlainen maantieteellisen merkinnän kanssa.

147 Tässä määräyksessä siis edellytetään, että tavaramerkkiä on haettu tai se on rekisteröity vilpittömässä mielessä, ennen kuin maantieteellinen merkintä saa suojaa sen alkuperämaassa, tai että rekisteröitäväksi haettua tavaramerkkiä on vilpittömässä mielessä käytetty, ennen kuin maantieteellinen merkintä saa suojaa sen alkuperämaassa.

148 Nyt käsiteltävässä tapauksessa on syytä huomauttaa, että hakemus tavaramerkin CUVÉE PALOMAR rekisteröimiseksi on jätetty vuonna 2006 eli siis sen jälkeen, kun

maantieteellinen merkintä ”el Palomar” on suojattu sen alkuperämaassa suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä annetulla uudella asetuksella, sellaisena kuin se on muutettuna 4.7.2002 annetulla ministeriön määräyksellä APA/1815/2002.

149 Kantaja ei myöskään ole osoittanut, että se olisi käyttänyt vilpittömässä mielessä nimeä CUVÉE PALOMAR, ennen kuin maantieteellinen merkintä ”el Palomar” on saanut suojaa sen alkuperämaassa.

150 Lopuksi on todettava, että siinäkin tapauksessa, että kantaja voisi vedota aiempaan oikeusperusteeseen Espanjassa 1997 rekisteröidyn tavaramerkkinsä CUVÉE EL PALOMAR osalta, se voisi kuitenkin vaatia siihen mahdollisesti perustuvia oikeuksia vain tämän olemassa olevan tavaramerkin osalta muttei sellaisten uusien tavaramerkkien rekisteröimiseksi, jotka eivät ole olleet olemassa maantieteellisen merkinnän suojaamisesta päätettäessä ja jotka myös muodostuvat tästä maantieteellisestä merkinnästä.

151 Kantaja ei siten voi vaatia TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 5 kohdan soveltamista kantajan hyväksi siinä tarkoituksessa, että rekisteröitäväksi haettu tavaramerkki rekisteröitäisiin.

152 Unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa ylimääräisenä perusteluna, että komissio on asetuksen N:o 823/87 1 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti julkaissut tmalaatuviinien luettelon Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 19.2.1999. Tässä luettelossa mainitaan suojatusta alkuperänimityksestä ”Valencia” ja sen sääntelyelimestä 13.6.1987 annettu ministeriön määräys, sellaisena kuin se on muutettuna 29.11.1995 annetulla asetuksella, joka on julkaistu Espanjan virallisessa lehdessä 8.12.1995. Tässä asetuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna, Palomarin kunta kuitenkin mainitaan osana Clarianon seutukuntaa, joka puolestaan kuuluu siihen maantieteelliseen alueeseen, jolla alkuperänimitystä ”Valencia” suojataan. Tästä seuraa, että kunnan nimi

Palomar oli kansallisen oikeuden ja yhteisön oikeuden mukaan suojattu maantieteellinen merkintä jo vuonna 1995 eli ennen kansallisen tavaramerkin CUVÉE EL PALOMAR rekisteröintiä.

153 Yhdeksänneksi kantajan perusteluista, joiden pääsisältönä on, että SMHV on rekisteröinyt sellaisia tavaramerkkejä kuin CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ ja CUVÉE OCCITANE eikä tavaramerkin CUVÉE PALOMAR rekisteröinnille näin ollen ole mitään estettä, on todettava, ettei kantaja ole osoittanut eikä edes väittänyt, että merkinnät ”Mediterraneo”, ”Golfe de Saint-Tropez” ja ”Occitane” olisivat viinin yksilöimiseen tarkoitettuja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä.

154 Kantajan perustelut ovat siten tältäkin osin asiaan vaikuttamattomia, ja ne on hylättävä.

155 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

156 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

157 Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan SMHV:n oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Abadía Retuerta, SA, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä toukokuuta 2010.

Allekirjoitukset